

Bilag 11

De danske Handelsforeningers Fællesorganisation

København, den 6. februar 1952.

Til det af folketinget nedsatte udvalg vedrørende lov om arbejderbeskyttelse.

I skrivelse af 23. oktober f. å. har De danske Handelsforeningers Fællesorganisation i forbindelse med de andre erhvervshovedorganisationer indenfor handelen rettet henvendelse til det ærede folketingsudvalg vedrørende forslag til lov om arbejderbeskyttelse, idet man har henholdt sig til en af organisationerne den 22. november 1949 tidligere fremsendt henvendelse, hvori man gik ind for, at handels- og kontorvirksomheder i det hele blev undtaget fra lovens virkeområde.

Imidlertid findes der indenfor vor organisation en del medlemmer, der foruden handel også driver håndværk. Der tænkes her f. eks. på cyklehandlere, der også reparerer cykler, elektroinstallatører, guldsmede og konfekturhandlere. Foruden disse findes der lædervarehandlere, vinhandlere, der foretager aftapping af vin, skylning af flasker m. v., skotøjshandlere, møbelhandlere, radiohandlere samt blomsterhandlere.

For disse erhvervsdrivendes brancheforeninger, som alle er tilsluttet her, skal De danske Handelsforeningers Fællesorganisation tillade sig at henlede opmærksomheden på, at for mange af disse virksomheders vedkommende er der tale om, at kun en ringe del af virksomheden er håndværk, i hvilken forbindelse man skal gøre opmærksom på, at adskillige af dem ifølge deres natur udøver ren handelsnæring, i tilknytning til hvilken der foretages en ringe virksomhed af ikke handelsmæssig art, f. eks. for blomsterhandlernes vedkommende binding af kranse m. v., hvorfor man for disse virksomheder — uanset at rene handelsvirksomheder helt skulle blive undtaget fra lovens virkeområde — vil finde det urimeligt, at de på grund af denne ringe virksomheds udøvelse alligevel skulle falde ind under arbejderbeskyttelsesloven.

Vor organisation skal derfor stille forslag om, at den i den gældende lovgivning værende sondring mellem store og små virksomheder opretholdes, idet det vil være urimeligt, såfremt loven om arbejderbeskyttelse i fuld udstrækning fik anvendelse på de her nævnte virksomheder.

Yderligere finder vi anledning til at påpege, at sådan som lovforslaget er formuleret, er der tale om, at borgere i meget vidt omfang undrages en domstolskontrol med administrationens afgørelser, hvortil kommer, at loven er en rammelov, således at fastsættelse af en lang række retsregler forlægges fra lovgivningsmagten til administrationen, i hvilken forbindelse man kan påpege, at lovens opbygning ifølge sin natur i meget vidt omfang arbejder med dispensationer.

Man skal under henvisning hertil tillade sig at bringe i forslag, at der oprettes en administrativ ankeinstans, jfr. f. eks. prislovens § 15 om oprettelse af et særligt ankenævn, således at de afgørelser, som administrationen måtte træffe, kan indankes for en sådan særlig instans. Herved vil borgerne, og herunder de ovennævnte virksomheder, få en del af den beskyttelse, som de efter vor opfattelse har et naturligt krav på.

Ærbødigst

Max Lindskov.